

дѣтъ: и прославлѣваха Бѣга Израїлева.

32 И като поышкѣ Исусъ оученицѣ те си, рече ѿмъ: жалъ ми ѣ за тоа народъ: защото три дни вече какъво сѣдѣтъ тѣка при мене, и нематъ що да ѣдѣтъ: а нещѣ ми се да ги пѣстнемъ гладны, да не въ ѿслабѣли на пѣтатъ.

33 И речекоха мѣ оученицѣ те: ѿ гдѣ да ни дойдѣтъ толково хлѣкове въ пѣстѣна та, што да се насыти толко народъ;

34 И рече ѿмъ Исусъ: колко хлѣкове имате; а онѣ мѣ речекоха: седемъ, и малко рѣкцицѣ.

35 И заповѣда на народѣ да наседѣтъ по землѣта.

36 И като зема седемъ тѣ хлѣкове, и рѣкши те, въздаде хвала, и преломѣ, и даде на оученицѣ те си: а оученицѣ те на народѣтъ.

37 И ѣдоха сѣчки те, и насытихасе: и собраха ѿстанѣли те комѣты, седемъ кошницѣ пѣлны.

38 А онѣа, што ѣдоха, бѣха четъри хїлады мѣже, ѿсвѣнь женѣ, и дѣца.

39 И като ѿпѣстѣна народѣ те, влѣзе въ гемѣа та: и ѿиде въ Магдалински те сѣнорѣ.

ГЛАВА 31.

И дойдѣха при него Фарисѣи те и саддукѣи те, които го ѣсѣшѣваха, и ѣскаха ѿ него да ѿмъ покаже знаменіе ѿ него то.

2 А Исусъ ѿговори, и рече ѿмъ: когѣто мѣжкѣва, говорите, пѣсно ще да бѣде: защото се червенѣе небо то.

3 И во оутрина (говорите) днесъ ще да ѣ зима, защото се червенѣе и заблѣчна небо то. Лицемѣри, лице то на-небо то знѣете да разсѣждавате, а знаменіа та на-временѣа та не можете да разсѣдите;

4 Родѣ лѣкавшѣи и прелюбодѣйнѣи знаменіе траси, и знаменіе не ще да мѣ се даде, токму знаменіе то на Іѿвна пророка. и ѿстави ги и ѿиде си.

5 И като заминаха оученицѣ те мѣ одонѣтъ, забравѣха да зѣмѣтъ хлѣкове.

6 А Исусъ ѿмъ рече: глѣдайте хѣбавшѣи и чѣвѣйте се ѿ кѣсѣтъ Фарисѣйскѣи и саддукѣйскѣи.

7 А онѣи размышлѣваха въ себеси, и говорѣха: че хлѣкове не зѣмѣ.

8 И като раздѣѣ това Исусъ, рече ѿмъ: защо мыслите въ себеси, ѿ маловѣри, че нестѣ зѣмѣли хлѣкове;

9 Іѿще ли не раздѣѣвате,